

ZILTE GIRL POWER

Amber van der Zande (12) uit Oud-Vossemeer is een rijzende ster aan het zoute wedstrijdfirmament. Vorig jaar won ze het Open NK Kustvissen voor junioren tot 16 jaar en eind september neemt ze deel aan het EK Kustvissen voor junioren in Italië.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: RINALDO LOKERS

“Zeg jij maar waar we gaan staan. Het is tenslotte jouw feestje”, zegt Clarinda van der Zande tegen dochter Amber als we bovenaan de duinovergang bij de Zeven Golven staan. Die scant het strand van links naar rechts en wijst resoluut naar het vak dat recht voor ons ligt. “Daar ligt een muiltje, dus die plek wordt het.” Met pa en ma in haar kielzog daalt ze de trap af, om vervolgens aan de rechterkant van het strandvak haar viskist neer te zetten. “Het opkomende water stroomt naar rechts richting de paalhoofden”, verklaart ze haar keuze. Clarinda en Frank kiezen positie bij de rij paalhoofden links.

EIGEN PLAN TREKKEN

Het tekent de zelfstandigheid van de jonge winnares van het Open NK Kustvissen 2017 in de leeftijd tot 16 jaar. Hengels optuigen, onderlijnen

klaarmaken, haken beazen, inwerpen: alles doet ze op eigen houtje. Ook voor wat betreft de aaskeuze trekt Amber haar eigen plan. “Het wordt een cocktail van slikjes en een kweekzager. Met die forse branding verwacht ik kort onder de kant bot en zeebaars. Ver gooien is dus niet nodig, en ook wat lastig met die straffe wind vanuit zee.” Met een bescheiden plonsje landt het roze werpgewicht van 150 gram in de golven. De hengel gaat tegen de steun, waarna Amber de aasnaald erbij pakt om twee ‘verse’ onderlijnen van aas te voorzien. Aan alles is te merken dat hier een geroutineerd wedstrijdvisser bezig is.

‘HELE LEUKE BONUS’

Ondanks haar jeugdige leeftijd vist Amber al zes jaar aan zee en is ze reeds vier jaar actief in het zoute wedstrijdscircuit. De appel valt niet ver van de boom in de familie Van

der Zande, want ook pa en ma zijn fervente wedstrijdvisser. “Strandvissen is gewoon mooi, je hebt er alle ruimte en vrijheid”, aldus Amber. “Daarbij vind ik de strijd aangaan met anderen leuk. Maar het visplezier is belangrijker dan winnen, dat is mooi meegenomen.” De zege bij het Open NK Kustvissen in 2017 noemt ze dan ook een ‘hele leuke bonus’. “Dat was de eerste keer dat ik mee mocht doen, dus ik had vooraf geen enkele verwachting. Maar het ging al met al best aardig.” Dat is een understatement: ze won niet alleen in de categorie tot 16 jaar, maar ving over het gehele parcours van de Dames, U16 en U21 ook de meeste vis.

METEN IS WETEN

“De truc was dat iedereen dacht dat ik veel verder gooide dan in werkelijkheid het geval was”, blikt ze lachend terug. De zeepier en twee >>

‘HET ZOU MOOI ZIJN ALS MEER MEISJES MEEDOEN AAN KUSTVISWEDSTRIJDEN, WANT DAT IS ECHT HEEL LEUK OM TE DOEN’

slikzagertjes op de haken van de zelf geknoopte onderlijn deden de rest. “Het mooie was dat ik won van jongens tegen wie ik als 11-jarige letterlijk op moest kijken. Dat vonden sommigen niet zo leuk.” Inmiddels kennen ze Amber wel, want ook bij andere wedstrijden scoort ze geregeld een podiumplaats. Ook de eerste draai in deze sessie is het raak: een klein botje mag even uitrusten op de meetplank voordat-ie weer teruggaat in zee. Iedere volgende vis, groot of klein, wordt opgemeten. De tussenstand houdt ze welhaast automatisch bij, ook al betreft het een vrije sessie. “Ook nu wil ik graag weten hoe ik scoor. Over twee weken

vis ik hier namelijk een wedstrijd, dus dit is een mooie training.”

EVEN BUURTEN

Als ze besluit om de paternoster meer richting het paalhoofd te werpen, worden de botten die ze vangt ook een slag groter. Dat trekt de aandacht van haar ouwe-lui, die nieuwsgierig zijn geworden en even komen buurtten. “Het kan nooit kwaad om eens te spieken hoe ze het precies aanpakt”, zegt Frank. “Zelf sta ik op één scholenbaarsje, dus wie weet kan ik nog wat van haar opsteken”, vervolgt hij met een knipoog. Goed naar anderen kijken wat wel en niet werkt om

er vervolgens uit te filteren wat je zelf kunt gebruiken, is wat Amber ook doet. “Ik leer iedere keer dat ik vis weer wat bij. Zelfs als je een keer niets vangt, wat er ook bij hoort. Dat maakt het ook zo leuk om te doen. Goede uitslagen bij wedstrijden zijn daarbij een extra motivatie.”

UITGESPROKEN AMBITIE

Ook de trip naar het EK in Italië eind september staat met grote letters in de agenda. “Dat wordt weer een hele andere, nieuwe visserij. En mijn eerste wedstrijd in het buitenland.” De middelbare school waar ze net als brugklasleerling is gestart, houdt gelukkig rekening met haar wedstrijd-

carrière. “De meeste wedstrijden vinden in het weekend plaats, en dan zit ik sowieso met mijn ouders op de camping in Westkapelle. Maar voor grote internationale wedstrijden ben je al snel een week op pad.” Een wereldkampioenschap vissen – én winnen – is Ambers grootste ambitie. Gezien haar leeftijd en huidige palmares behoort dat wellicht tot de mogelijkheden. “Het belangrijkste is dat ze plezier in het vissen houdt, want dat betekent dat ze ermee doorgaat”, zegt Clarinda die erbij is komen staan.

VREUGDE EN VERTWIJFELING

Amber hoort het maar half, want die spurt richting haar hengel die met een klap naar beneden wordt getrokken. Gezien de tegenstand die ze bij het binnendraaien ondervindt, is dit vermoedelijk wat anders dan een bot. Met de hengel stevig tussen haar benen geklemd draait Amber de laatste meters lijn binnen, waarna ze een mooie, maatse zeebaars het strand op trekt. “Zo’n grote vis heb ik nog nooit gevangen”, roept ze opgetogen. De vreugde maakt echter al snel plaats voor vertwijfeling: hoe pak je een stevig spartelende zeebaars van net geen halve meter vast zonder je aan de scherpe stekels te prikken? De kieuwgreep blijkt nog een brug te ver, dus wordt de vis op schoot gedrapeerd. Na een paar plaatjes zet vader Frank de vis snel weer terug. Amber is intussen druk aan het rekenen geslagen. “Met deze vis erbij heb ik jullie zeker verslagen!”

Vers en goed aas is het halve werk

Iedere vis wordt nauwkeurig gemeten.

>> MEISJE IN EEN MANNENWERELD

Het is soms wat behelpen, als meisje in de wereld van het kustvissen. Bijvoorbeeld bij het vinden van een geschikte hengel. Die waar Amber mee vist is 3,60 meter lang en heeft een werpgewicht van 100 tot 170 gram. “Deze stok kan ze de baas qua lengte en heeft de benodigde ruggengraat, bijvoorbeeld om de vis over een kleirand binnen te draaien. Zo’n hengel is in Nederland vrijwel niet te vinden. Dit exemplaar hebben we dan ook in Engeland op de kop getikt”, licht vader Frank het materiaal toe. Waadpakken zijn een ander punt van aandacht. “Amber heeft schoenmaat 40. Het bijbehorende waadpak is echter veel te groot voor haar”, zegt moeder Clarinda. “Daarom leggen we een knoop in de schouderband en verlengen we dit gedeelte met klittenband. Op die manier zit het pak nog enigszins fatsoenlijk.”